

Η ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ κ. ΣΟΥΦΛΙΑ (Ιούλιος 2006)

Συγγραφέας: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΣΩΜΕΡΙΤΗΣ

Ο κ. Σουφλιάς είναι Υπουργός Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων. Ανήκει όμως σε μια γενιά για την οποία το περιβάλλον, με εξαίρεση τον κήπο του σπιτιού ή τις γλάστρες στο μπαλκόνι, αν υπάρχουν, είναι υπόθεση «ψώνιων», ενώ το μπετόν κρίνει καριέρες. Επιπλέον, ο ικανός κ. Σουφλιάς είναι πεισματάρης, Θεσσαλός και παλαιοκομματικά αυταρχικός.

Αποφάσισε έτσι να παρακάμψει το Συμβούλιο Επικρατείας και να προωθήσει με νομοθετική «ρύθμιση» την «εκτροπή του Αχελώου». Αποφάσισε δηλαδή να ολοκληρώσει το πανάκριβο και επικίνδυνο «όραμα» όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών: την κλοπή μεγάλου μέρους των υδάτων του Αχελώου, τα οποία εξασφαλίζουν την οικολογική ισορροπία της Νοτιοδυτικής Ελλάδας, για να ποτίζεται ο θεσσαλικός κάμπος.

Η σύλληψη του έργου θυμίζει Στάλιν, Νάσερ και Μάο, την -υποτίθεται- χρυσή εποχή (την ξαναζει τώρα η Κίνα) της καθυπόταξης της φύσης στις ανάγκες της παραγωγής. Το αποτέλεσμα των μεγάλων έργων του Στάλιν και του Νάσερ είναι γνωστά: ανεπανόρθωτες οικολογικές καταστροφές με τεράστιες συνέπειες για ανθρώπους και Οικονομία. Τα αποτελέσματα των σημερινών κινεζικών πειραματισμών προβλέπονται ανάλογα. Τηρουμένων των αναλογιών, κάτι τέτοια θα συμβεί και εδώ. Όχι μόνο σε βάρος της Δυτικής Ελλάδας. Αλλά και της Θεσσαλίας.

Είναι, για παράδειγμα, βέβαιο ότι η λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου, που ήδη υποφέρει διότι υπάρχει και το έργο του Ευήνου, πολύ δύσκολα θα επιζήσει. Οι συνέπειες της εκτροπής θα είναι αρνητικές για όλη τη Δυτική Ελλάδα με κίνδυνο ακόμα και την αλλαγή του κλίματος. Και τι θα «κερδίσει» η Θεσσαλία; Την παράταση των αδιεξόδων της. Ο θεσσαλικός κάμπος «διψάει», διότι επικράτησαν καλλιέργειες συχνά κακής ποιότητας που απαιτούν τεράστιες ποσότητες νερού (το βαμβάκι, για παράδειγμα, αλλά και το καλαμπόκι) που ο μόνος λόγος ύπαρξής τους είναι οι ευρωπαϊκές επιδοτήσεις.

Αύριο οι επιδοτήσεις αυτές θα κοπούν με το μαχαίρι. Και είναι σωστό να κοπούν.

Και για την Ευρώπη. Αλλά και για τις οικονομίες του Τρίτου Κόσμου που υφίστανται τον επιδοτούμενο αθέμιτο ανταγωνισμό. Το μέλλον της Θεσσαλίας πρέπει αναγκαστικά να αναζητηθεί σε άλλες παραγωγές αλλά και σε μια νέα πολιτική για το νερό. Με τις σημερινές νόμιμες και κυρίως παράνομες γεωτρήσεις σε τεράστια βάθη, η θάλασσα εισχωρεί ήδη στον υπόγειο θεσσαλικό υδάτινο ορίζοντα και ο καθένας μπορεί να καταλάβει τις συνέπειες.

Επιπλέον, η ανέμελη «ανάπτυξη» συνάμα με την υπερκατανάλωση λιπασμάτων αλλά και την άναρχη διάθεση των αποβλήτων έχουν ήδη καταστρέψει την ποιότητα των λιγοστών επίγειων και υπόγειων υδάτινων πόρων της περιοχής. Η εκτροπή του Αχελώο είναι συνεπώς ένα πολύ κακό ως θανάσιμο μήνυμα και για τη Θεσσαλία. Το μήνυμα αυτό είναι «συνεχίστε» και όχι «αλλάξτε». Περιλαμβάνει εκ των πραγμάτων και την έμμεση υπόσχεση ότι οι επιδοτήσεις «θα βρεθεί τρόπος» να συνεχιστούν και μετά την κατάργησή τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Προετοιμάζουν έτσι νέες υποθέσεις «βασικών μετόχων» και «ΕΠΟ». Ή νέους εμφυλίους στον θεσσαλικό κάμπο, όπου τίποτε το ουσιαστικό δεν γίνεται για την εξυγίανση της γεωργικής οικονομίας μήτε καν για το ξεκαθάρισμα του ποιος είναι πραγματικά γεωργός και του ποιος είναι «νονός».

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 11 Ιουλίου 2006, σ. 4.